

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 501/06
05.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolovića, Milomira Nikolića i Vesne Popović, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Republike Srbije - Republički geodetski zavod - Služba za katastar nepokretnosti BB, čiji je zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužilje protiv presude Okružnog suda u Prokuplju Gž. br. 1449/05 od 28.12.2005. godine, u sednici održanoj 05.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Prokuplju Gž. br. 1449/05 od 28.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kuršumlji P. br. 401/05 od 25.10.2005. godine, stavom I izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilje AA kao neosnovan, kojim je tražila da se utvrdi da joj je nezakonito prestao radni odnos i da se rešenje tuženog br. 118-302/5 od 04.07.2005. godine, i rešenje br. 118-302/1-05 od 27.07.2005. godine ponište. Stavom II izreke odbijen je tužbeni zahtev da se obaveže tuženi da tužilju vrati na poslove i zadatke koje je obavljala pre prestanka radnog odnosa i prizna joj sva prava iz radnog odnosa, kao neosnovan, a stavom III izreke obavezana je tužilja da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 4.500,00 dinara u roku od 8 dana od prijema otpavka presude.

Okružni sud u Prokuplju je presudom Gž. br. 1449/05 od 28.12.2005. godine odbio kao neosnovanu žalbu tužilje i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 386. ZPP-a.

Revizija je neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačke 11. ZPP-a na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Neosnovan je razlog revizije o učinjenoj povredi odredbe čl. 354. stav 2. tačke 14. ZPP-a. Razlozi pobijane i prvostepene presude o odlučnim činjenicama su jasni i između sebe neprotivurečni, a nisu protivurečni ni sadržini dokaza izvedenih u postupku.

Odluka o tužbenom zahtevu zasnovana je na utvrđenom činjeničnom stanju da je rešenjem tuženog od 28.03.2005. godine tužilja primljena 01.04.2005. godine u radni odnos na određeno vreme do 9 meseci na poslovima izrade katastra nepokretnosti u Službi za katastar nepokretnosti u BB. Rešenjem tuženog br. 118-302/05 od 04.07.2005. godine tužilji je prestao radni odnos zasnovan na određeno vreme zaključno sa danom 30.06.2005. godine. Odlučujući o prigovoru tužilje tuženi je preinačio prvostepeno rešenje u odnosu na datum prestanka radnog odnosa, tako što je utvrdio da radni odnos tužilji prestaje 22.07.2005. godine, nakon isteka prava tužilje na korišćenje godišnjeg odmora.

Na utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjeno materijalno pravo.

Radni odnos tužilji prestao je zakonito na osnovu odredbe člana 175. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“, br. 24 od 15.03.2005. godine), stupio na snagu 23.03.2005. godine. Navedenom odredbom propisano je da radni odnos prestaje istekom roka za koji je zasnovan. Kako je tužilja rešenjem tuženog od 28.03.2005. godine primljena 01.04.2005. godine u radni odnos na određeno vreme do 9 meseci na poslovima izrade katastra nepokretnosti u Službi za katastar nepokretnosti u BB, to je u okviru roka od 9 meseci istekao rok za koji je tužilja zasnovala radni odnos. Tužilja pri zasnivanju radnog odnosa na određeno vreme nije zasnovala radni odnos na period od 9 meseci da bi joj radni odnos prestao istekom roka od 9 meseci pa je tužilji zakonito mogao da prestane radni odnos u bilo kom trenutku pre isteka 9-mesečnog perioda, a kako su to pravilno zaključili i nižestepeni sudovi.

Ocenjujući zakonitost rešenja o prestanku radnog odnosa u odnosu na istaknutu činjenicu da je tužilji nezakonito prestao radni odnos za vreme trudnoće nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da tužilja ne uživa posebnu zaštitu od otkaza ugovora o radu u smislu odredbe člana 187. stav 1. navedenog Zakona o radu. Posebna zaštita

od otkaza ugovora o radu zaposlenom iz stava 1. čl. 187. nije predviđena za zaposlenog koji je zasnovao radni odnos na određeno vreme, a kako je to propisano stavom 2. ove zakonske odredbe.

Iz izloženog neosnovan je razlog revizije da je o tužbenom zahtevu odlučeno pogrešnom primenom materijalnog prava.

Odluka o reviziji doneta je na osnovu odredbe člana 393. ZPP-a.

Na osnovu čl. 491. stav 4. ZPP-a („Službeni glasnik RS“, br. 125 od 22.11.2004. godine) o reviziji je odlučeno po pravilima parničnog postupka koja su važila do dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Predsednik veća-sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st